

Posudek bakalářské diplomové práce

Autor: Veronika Galačová

Titul práce: Problematika překladu japonských onomatopoických a mimetických výrazů do češtiny

Vedoucí práce: Mgr. Halina Zawiszová

Hodnotící kritéria:	Známka:
Stanovení cílů práce a jejich dosažení	A
Diplomantka se ve své práci zabývá japonskými zvukově symbolickými výrazy a problematikou jejich překladu. Konkrétně se na základě vlastního výzkumu pokusila „odpovědět na otázku, jak se s překladem onomatopoických a mimetických výrazů vypořádávají překladatelé beletrie z japonštiny do češtiny“ (s. 8). I s přihlédnutím k formám a výsledkům obdobných studií v jiných jazycích, které diplomantka v práci představuje, lze konstatovat, že tohoto cíle se jí v rámci možností bakalářské diplomové práce dosáhnout podařilo.	
Struktura, metodologie a argumentace	B–C
Práce má jako celek logický sled a je přehledně strukturovaná. První kapitola (Zvukově symbolický systém japonštiny) je však na některých místech poměrně dost zmatečná a vyžadovala by důkladnější promyšlení obsahu, způsobu řazení jednotlivých informací a kritické zhodnocení jejich vztahů. Diplomantka svou práci založila na vlastním výzkumu, který se metodologicky opírá o předchozí studie z jiných jazyků. Metodu výzkumu popisuje velmi podrobně a přehledně. Kvantitativní výsledky svého zkoumání tak v práci mohla porovnat s výsledky jiných studií a její výzkum si může najít pokračovatele z řad dalších studentů. Oceňuji také vysokou míru uvědomění si různých faktorů, jež mohly výsledky zkoumání ovlivnit. Diplomantka si např. pro analýzu vhodně zvolila díla přeložená v různých obdobích různými překladateli. (V práci však při komentování jednotlivých příkladů používá pouze slovo „překladatel“, a to i při odkazování k překladatelkám nebo překladatelské dvojici.) Na základě sebraných dat diplomantka vyčlenila šest kategorií způsobů překladu, které v práci krátce popisuje a ilustruje pomocí příkladů, které komentuje především z hlediska syntaktické funkce daných výrazů a jejich sémantiky. S některými interpretacemi a komentáři by se dalo polemizovat – např. na s. 44 autorka tvrdí, že <i>nija nija</i> v příkladu 30 bylo ponecháno bez překladu, avšak sama následně komentuje fakt, že překladatelka použila sloveso „pousmát se“. Někdy (např. v případě	

příkladu 32 na s. 44) by bylo vhodné uvést delší úseky textu, neboť se překlad daného výrazu může projevit např. až v následující větě. Příklad 25 na s. 43 působí jako dva různé úseky textu. Diplomantka jednotlivé kategorie způsobů překladu a jednotlivé příklady průběžně komentuje. Bylo by však bývalo vhodné po představení výsledků bádání ještě zařadit soubornou diskuzi, tj. lingvistické zamyšlení se nad výsledky a nad možnostmi jejich objasnění.	
Jazyk, stylistika	B
Práce je psaná kultivovaným jazykem, obsahuje však různé občasné chyby v použití interpunkce a mezer nebo např. v pádové shodě. Na dvou místech (s. 19, 40) autorka místo o podkapitole hovoří o kapitole. Sporadicky v práci taky narazíme na ne zcela správné použití lingvistických termínů. Na chybu z nepozornosti pak narazíme např. v závěru práce, kde autorka ve výčtu dvakrát zmíní slovesa a zapomene na adverbia (s. 48).	
Formální náležitosti, odborná literatura, bibliografický aparát	A–B
Práce je po formální stránce dobře zpracovaná. Odbornou literaturu diplomantka používá především v teoretické části práce a pro srovnání s výsledky vlastního výzkumu. Literaturu se snažila získat i přes jednoho z autorů obdobného výzkumu (viz pozn. pod čarou č. 12). Hlavním zdrojem pro popis japonského zvukově symbolického systému byla pro diplomantku světově nejznámější publikace na toto téma (Hamano 1998), poněkud vyšší počet zdrojů by však na některých místech práci jistě prospěl. Kromě ne zcela sjednoceného používání slova „tamtéž“ v odkazech v textu, jsou chyby v odkazování na zdroje jen velmi ojedinělé – např. na s. 20 chybí v předposledním odstavci odkaz na konkrétní stránku a na s. 40 chybí odkaz na slovník, ze kterého diplomantka na daném místě čerpala. Na s. 45 chybí u příkladu 36 propojení s textem. V bibliografii narazíme např. na chybějící příjmení spoluautorky <i>Gendai giongo gitaigo jóhó džiten</i> nebo na odkaz na Kindaichiho publikaci z roku 1951, na kterou však autorka v práci nikde neodkazuje.	
Navrhované celkové hodnocení	B

Témata pro obhajobu, připomínky a doplňující otázky:

Vypozorovala jste ve svém korpusu nějaké konkrétní tendence ve volbě způsobu překladu v závislosti např. na větné funkci daných výrazů v japonském textu, jejich formě, kontextu použití apod.?

V práci označujete překlad pomocí vysvětlujících parafrází za „nejzajímavější a nejpestřejší ze všech kategorií“ (s. 35). Určete, o jaké způsoby překladu se nejčastěji jednalo.

23. 8. 2016

Halina Zawiszová